

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ
Т Ъ Р Н О В О

Излиза три пъти седмично

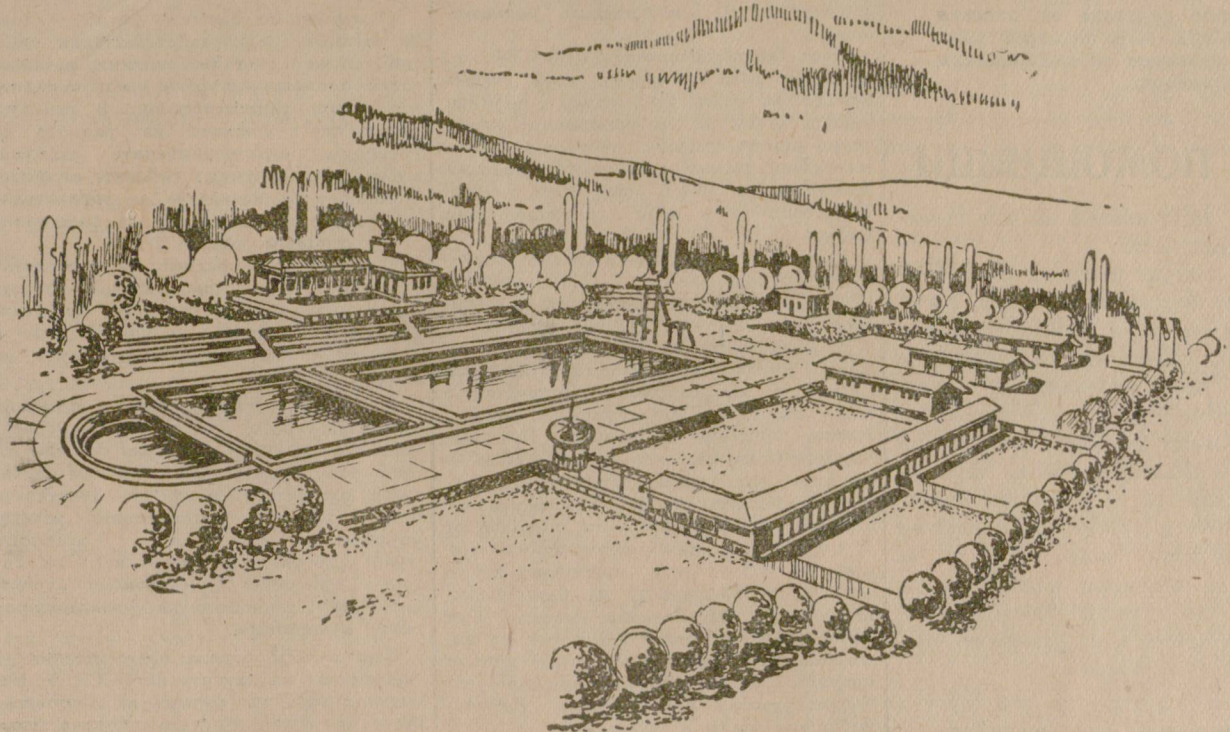
Год. XII, бр. 54 (733)

Търново, събота, 5 май 1956 г.

Цена 20 ст.

ПРЕОБРАЗЯВА СЕ РОДНИЯТ КРАЙ

Плувен комплекс в Габрово

Как ще изглежда плувният комплекс, който се строи в гр. Габрово, след завършването му.

През 1955 година започна строителство на плувния комплекс в Габрово, разположен в непосредствена близост с шосето до кв. Смирненски.

Плувният комплекс заема площ около 24 декара и съдържа състезателен басейн 20/50 м, басейн за неплувци 20/20 и детски басейн. Към детския басейн ще бъде монтирана пързалка а към състезателния — кула за скокове. Към последния се прави трибуна за около 800 зрители.

Около басейните са разположени общи съблекални, с отделения за мъже и жени, индивидуални съблекални с кабинки, плажове, детска площадка обзаведена с люлки, въртележка, сандъци с пясък, спортна площадка, спортни оздравителни плажове и малка градина.

До главния вход се проектира касово помещение, гараж за велосипеди, а откъм югозападната страна на басейните ресторантазино с открита тераса и танцовална площадка, свързани със самостоятелна алея с главния вход на плувния комплекс.

Състезателният басейн е на привършване и през тази година започва изграждането на басейна за неплувци, детския басейн и строежът на общите съблекални. Всички необходими строителни материали са превозени и складиран на строителната площадка.

С изграждането и обзавеждането на плувния комплекс — дело на градския народен съвет в Габрово, трудещите се от града ще имат условия за масов воден спорт и приятно място за прекарване на свободните следобедни часове през горещите летни дни.

Скица и текст:

арх. Б. Сапунджиев

Севлиево околия усилено се готви за тържеството в „Боза“

Изграденят околийски комитет за честването на Априлското въстание в Севлиево усилено се готви за тържеството в „Боза“.

Отпечатан е вече юбилеен вестник — лист с ценни материали из героичната борба на населението срещу вековната турска тирания. Подготвя се откриването на две паметни плочи: една в двора на църквата „Св. Троица“ в Севлиево, в чест на погребаните тук седем революционери априлци — Ст. Ив. Пешев, Йонко Каравозов, Хр. Филев, Никола Дабева, Велчо Ночев, Павли Венков и свещ. Радион Попмхайлов обесени на градския площад; другата на връх „Бабан“ в с. Кръвник, второто Оборище в България. Тук на 1 май 1876 г. народно събрание обявя Априлското въстание в Севлиево. Учреденият „Архив — музей“ при МНС в Кръвник подготвя изложба с ценни експонати за подготовката

и развитието на въстанието в селото и околията.

Тежестта на честването ще падне в героичен Кръвник. Тук преди 80 години, на 1 май, беше издигнато знамето на съпротивата в Севлиево срещу пропагандата на отомански деспотизъм. На 12 май вечерта на в. „Бабан“ ще се проведе тържествена замя за паметните герои. Предвижда се да присъствуват множество представителни групи от редица селища, много мотористи-досовци, туристи и физкултурници.

На 13 май сутринта делегати от ОК на БКП ще открият паметната плоча, след което тържествено ще се чествува въстанието в местността „Боза“. Преди 80 г. на това място нашите прадеди водиха кървави битки цели девет дни с многобройния турски башибозук и черкези в името на народната свобода, за „свята и чиста Република“.

Николай Ковачев

ПОЛУЧАВАТ ПАРИЧЕН АВАНС

Топла усмивка се изписва по загорелите от вятъра лица на селските труженици от ТКЗС в с. Горско Сливово. Павликено, когато се разписват във ведомостите за получените по 4 лева аванс на трудовен. Кооператори-

те, които имат най-много трудов дни, получават и най-много пари, като Исид М. Асанов — 1,080 лв., Ангел Вълчев и Гено Ив. Събев по 1,000 лева, Христо Хр. Узунв 900 лева и други.

Пеню Деливлаев

С ВОЛЯ И УСТРЕМ

— Въже имаш ли? — запича Георги и само за минутка издърпа безпомощния „Чепел“ от калта и продължи.

Тези минути не са предвидени в графика, но Господинов знаеше че това е неписано задължение за всеки шофьор. Да помогнеш на другаря си, това укрепва и неговите и твоите сили Човешко е да се помага.

Наспроти времето „ЗИС“ 1671 се прибра в гаража на УАТ — Елена здрав и читав, извозил 12 тона метрови дърва от обект „Тракийска река“ до гара Златица.

Стохиялникът Георги Господинов прибави към своите 376 литра икономисано гориво за 1956 година нови литри бензин, нови тонкилометри без повреди на колата, нови спестени левове на народното стопанство.

Като се залови за обичайния след работа преглед на колата той започна да пояснява.

— Икономията на гориво не е трудна работа. Трябва само да чувствуваш машината като своя, като жив човек. Както ти я гле-

даш, тъй и тя ще те гледа. Равномерно загряване и във време на движение, избягване на излишните форсирания, никога да не се претоварва двигателят — ето ти тебе икономии.

Рано на другия ден, слънцето едва се беше показало иззад Чумерна, а двоятът на УАТ — Елена се тресеше от моторен шум Четирисет шофьори с почистени и подгнетни машини чакаха одобренieto на дежурния механик Никола Костов и специалиста по гуми Сава Разсуканов, за да „излетят“. Зисовите, шкодите и чепелите трепереха в разполаганав. Заедно с Георги тази заран тръгнаха и Цончо Маринов, и стохиялникът Иван Георгиев, изминал с колата 170,000 км без среден ремонт, и много други.

Забумтяха с първомайски пулс моторните сърца, насочвани смело от новите хора на труда, които и след празника продължават стремителния устрем напред — към нови трудови победи.

З. Огнев

ОТКРИВАТ ЛЕТНИТЕ ГРАДИНИ

Към селкоопите и наркоопите от Г. Оряховска околия са открити 24 летни градини с ресторанти, които са добре уредени, електрифицирани, радиофицирани, с игрални площадки, бифет и подходяща украса. Такива градини има вече в селата Първомайци, Добри дял, Кесарево, Долна Оряховица, Камен, Крушето и др.

Особено добре е обзаведена и редовно се поддържа летната гра-

дина при селкооп в с. Драганово. Откритите летни градини и игрални площадки са истинско място за развлечение и отмора на трудеците се след усилената им дневна работа.

Те се посрещат добре от населението.

Предстои откриването на нови градини в селата Асеново, Чапалево и Горски Сеновец.

Сл. Бозаджиев

ВЕЧЕ ИМАТ МАЛЪК ЯЗОВИР

Много труд положиха кооператорите от с. Ново село, Търновско, много трудности и нестоди преодоляха те при построяването на своя малък язовир. Няколко пъти буйните води на малката река Негованка отвлечаха строящата се язовирна стена. Труднолюбивите кооператори не паднаха духом. Те работиха упорито, самоотвержено.

Хубавите слънчеви априлски дни бяха използвани за довършване облицовката на стената и разширяване на преивника.

На 30 април, в навечерието на бойния празник на труда, краищата спряха водите на Негованка.

Разсаждат ранните домати по браздовия начин

Тази година кооператорите от с. Джулюница — Г. Оряховско, положиха добри грижи за отглеждане на ран и здрав зеленчуков разсад. На 23 април т. г. те започнаха да разсаждат по браздовия начин на открито ранните домати. До 1 май разсадиха над 136 декара. Бригадата на Хр. Манев е разсадила около 50 дк.

Изяснянето на доматите от сега, на открити площи ще даде възможност за по-ранното им узряване и за по-високи добиви.

Стопанството засади вече и 40 декара ранно зеле.

Стремежът е зеленчуците да се засаждат така, че да се осигури пълна механизация при обработката.

Еню Недев, агроном

Пресукачката Иванка Христова, „най-добър в професията“ от цех 5 на ф-ка „Нар. република“ — Габрово изпълнява плана си 184 на сто.

Ст. Христов

Печатът е велика сила

Това определение на Георги Дамитров напълно отговаря на същността, ролята и значението на комунистическия, работнически и народнодемократичния печат.

Печатът е толкова по-велика сила, колкото той по-пълнокръвно отразява многоликия живот на народните маси, колкото по-вярно рисува светлите хоризонти на бъдещето, колкото по-навреме, точно и пълно подхваща и осветлява новото в творчеството на трудеците се и го прави достояние на всички за по-скорошното изграждане на светъл, радостен и щастлив живот.

Печатът е толкова по-велика сила, колкото по-близо до народа достига всяка негова дума, колкото по-смело изразява мнението на народните маси, техните мечти и стремежи, героичните им дела, колкото по-твърдо воюва против обществените недъзи.

А точно такива качества все повече очертават лича на нашите вестници и списания, които пишат за народа и се списват от народа — с активното участие на широка дописническа армия от градовете и селата и на читателите.

Днес е Денят на печата. Преди два дни се навършиха 110 години от излизането на първия български вестник „Български орел“. В тия свои празници българският печат прави преглед на своите успехи и слабости, оглежда изминатия път и се взира в бъдещето в светлината на огромните задачи, които XX-тият конгрес на КПСС и Априлският пленум на ЦК на БКП поставиха пред него.

Историческият път на българския печат минава през трилудия, но славно пътища. Изкован са богати традиции в миналото. От революционните вестници на Раковски, Каравелов и Ботев, през социалистическия и комунистическия печат, редактиран от Димитър Благоев, Гаврил Георгиев, Георги Киров, Георги Дамитров, Васил Коларов, през масовия легален работнически печат и нелегалните печатни издания до печата от наши дни преминава величавата епоха на героичния борби. В тия борби от революционния печат са черпени и ботевски пламък, и димитровска вътрост, и ония големи добродетели на честност, скромност и принципиалност на теснотата, и готовност за саможертва в името на великата цел. От страниците на тия печат е тръбляла истината и е просветлявало бъдещето. Чрез тия Партията е вдигала народните маси на борба.

Тия традиции и традиции е опитът на светския печат са най-големият

капитал на нашия печат в днешния период на всеотнаен подем на Родина. Тясно свързан с народните маси, печатът крачи напред. И ако на 3 май 1846 година първият български вестник „Български орел“ е отпечатан само в 500 екземпляра тираж, днес еднократно тираж на излизаните в свободна и процъфтяваща Народна република България надхвърля 2 милиона екземпляра. И ако в онова време е било трудно да се осигури сътрудничеството даже и на тесен кръг сътрудници, днес само на нашия окръжен в. „Борба“ сътрудничат над 900 дописници и автори и няколко хиляди читатели, които общо през 1955 година са изпратили 14,500 писма и материали, а за първите четири месеца на тази година над 5,400 писма и материали.

Успехите на нашия печат в разпространението на опита на първенците, в отразяването на многообразния живот на трудеците се, в пропагандирането на новото и в разобличаването на недостатъците и слабостите и техните конкретни носители са безспорни. Вестниците стават все по-силно и поточно „дълбокоини оръдие“ в ръцете на Партията и народа.

Но тия успехи биха били значително по-големи, ако липсваха такива недъзи в нашия печат, като пресушаване на езика, избледняване на формата, обезсърчаване на съдържанието, до значителна степен скучност и еднообразие, от които в последно време се стремят да се отърсят много от вестниците. Ако с общи усилия журналисти, дописници и читатели се заемат с вседневна грижа и усърдие за превъзможването на тия слабости и направят нашите вестници живия по форма и съдържание, с цветист български език, наситят страниците им с пламък на Ботевата публицистика, със свежестта на духовитото Кирковско слово, вестниците ще постигнат още по-големи успехи и ще отговорят на задачите, поставени пред тях.

В насаждаването на култа към личността значителен дял има и нашият печат. Сега, развенчавайки тия култи и всички им вредни последици, печатът трябва да открие още по-широко своите страници за историческото творчество на народните маси, за разгръщане на народната инициатива, за разцвет на Родината ни по пътя на мирното социалистическо строителство.

С такава задача празнува днес Деня на печата и 110 години от първия български вестник нашият печат и, нека бъдем уверени, той ще се справи с тази задача с помощта на своите милиони читатели.

ИСКРАТА НИКОГА НЯМА ДА УГАСНЕ

ХАИН БОАЗ! Та кое младежко сърце не трепва при споменаването на това име? Кой не се възвисява нагоре към небето, отново се намира на тия места, където в труд за Родината е прекарал най-хубавите дни от младежкия си живот?

Затова, когато камionenът лети край познатите кътове, младите пътници, много от които са били бригадир, не могат да стоят спокойни. И гордият, потънал в ку-цо разлистила се зеленина, Балкан и отвесните скали, които напомнят за героичния, възторжен труд на строителите, карат сърцата им да се възвнуват, в захлас да гледат вековните букове, шосето бянало се пред погледа им като тънка ивица.

В такъв момент от камionenите, които откриваха гостите за честването на 10-годишнината от началото на бригадирското движение, се понасяха бодри бригадирски песни, младежки викове...

Първи май. Небето е обгрянато от тъмни облаци, ситният дъжд ту ръми, ту престава. В младежкия дом се събират вече първите гости от Търново, Стара Загора. Но те са някакси неспокойни, нетърпеливи. И ония, които са били бригадир, и тия,

които са слушали за прекараните вечери край големите лагерни огньове, чити пламъци са се възвисявали нагоре към небето, с интерес очакваха вечерния здрав да забуди балканските върхове и отново след 10 години тук да бъде запазен огромният планински огън. Нищо, че времето е лошо, студено. Така може би ще бъде по-интересно, по-романтично.

И когато дългоочакваният миг най-после дойде, много младежи заобиколиха натрупаните във вид на пирамида дървета и съчки.

Но понякога не всичко става така, както хората го желаят. От непрекъснатото валене на дъжда, дървата са се намъкрили, а някой от тях са и сурови таябави много вестници да се изгорят, докато се разпали огънят. И тук се проявиха „старите домакини“, ония, които преди 10 години са владели от вековните гори дървета, палели са големите бригадирски огньове.

Скоро хилядите искрици започнаха да се издигат нагоре, да потъхват в тъмната хаинбоазла. Една след друга към небето се възвисяват цветни ракети, чуват се пукот на взривове. Всичко това създава романтичност, напоява за бригадирския живот. Затова някакси по-тържествено

звучаха песните на девойките от програмата, изпълнена от вокалната група при Х. а. кл. на смесената гимназия в Търново. Липсваха само старите бригадир, тъй наречените „контрагестинари“, за да затанцуват боси по жеравата...

Рано на другата утрин по шосето откъм Търново и Стара Загора пред Младежкия дом започнаха да спират много камioni, коли. Тук се срещат много стари познати, чиято дружба се изгради през времето, прекарано в бригадата. Те вече са намерили своето място в живота. Мнозина от тях станали лекари, инженери, учители, някои са дошли с депатата си, но никой не е забравил старите си другари. Та могат ли да се забравят хората, с които си прекарал най-хубавите дни от своята младост? Един след друг, като низ се редят спомените за дните прекарани по тия места.

Мислите, чувствата на стотиците младежи и девойки, на юстите изрази в речта си секретарят на Окръжния комитет на партията в гр. Русе, бившият бригадирски командир др. Пенчо Кубадински.

Очертавайки огромното значение на бригадирското движение,

не само за построяването на стотици обекти в нашата страна, но и като козачница за нашата младеж, за идейното и политическото й възпитание, др. Кубадински изтъква, че бригадирското движение не е само спомен, а е оставило свои следи и днес.

Делото на възторжените хаинбоазци сега се продължава от нашата трудова младеж. Заразена от примера им, тя и днес дава своя доброволен труд за построяването на културни домове, спортни стадиони, паркове. Искрата, която запалиха хаинбоазци, се разгоря в пламък, който никога няма да загасне.

Един след друг на трибуната се редят хорови колективи и самодейци от Търново, Стара Загора, артисти от София. Със своята програма те завладяват слушателите.

Един хубав ден изпълнен с песни и игри прекараха тук младежите. Делото на хаинбоазци за тях стана скъпо, родно. Тук, те като че ли си дадоха неуклетва никога да не замира това дело, да станат достойни негови продължители.

П. Кайшанов
наш спец. пратеник

Денят на съветския печат

В годините на революционния полет на работническото движение в Русия, на 5 май 1912 година излезе първият брой на легендарния работнически вестник „Правда“ — орган на руската социал-демократическа партия (большевики). Вестникът беше създаден по инициатива на петербургските работници и се издаваше със средства, доброволно събирани от работниците, които сами активно участваха в списването на своя вестник. Така, през първите две години бяха публикувани над 11,000 работнически кореспонденции. Към лятото на 1914 година четири пети от активните работници в Русия следваха большевистката партия и нейния боеви орган — „Правда“.

В „Правда“ изигра голяма роля за създаването на масова революционна работническа партия в Русия, за разпространяването на нейното влияние сред трудещите се в града и селото, за укрепване единството на работническата класа, на дружбата между всички нации в страната, за заздравяване на съюза между работническата класа и трудещите се селяни, за сплотяването на всички прогресивни сили в Русия около Комunistическата партия, под чието ръководство работниците и трудещите се маси удържаха великата победа през октомври 1917 година и превърнаха изостаналата по-рано Русия в мощна социалистическа държава.

Денят на излизането на първия брой на „Правда“ — 5 май сега всяка година се чествува в Съветския съюз, като празник на печата.

През съветската власт печатът израсна в огромна сила. В Съветския съюз издават свои печатни органи държавните и обществените организации на трудещите се — съветите на депутатите на трудещите се, организациите на Комunistическата партия, професионалните съюзи, организациите на жените, работниците от фабриките и заводите, машинно-тракторните станции, совхозите, работниците от научните учреждения и учебните заведения, младежките и детските организации, спортните организации и т. н. В страната сега излизат 7,231 вестника на 57 езика на народите в Съветския съюз с единичен тираж 48.4 милиона екземпляра. През време на съветската власт са издадени 1,263 хиляди книги с тираж над 18,153 милиона екземпляра.

В Съветския съюз не само е провъзгласена свободата на печата, но и се гарантира осъществяването на тази свобода — на разполагане на трудещите се са дадени печатници, хартия, средства за свързка, дворци за събрания и т. н. При съветския строй печатът става действително масов, многонационален изразител на общественото мнение на широките народни маси — на работниците и селяните, на трудовата интелигенция.

Това определя съдържанието на съветския печат, неговата висока идеяност, правдивост, принципност, неразривната му връзка с трудещите се. Той е разпространен на най-напредничавата обществена наука — марксизма-ленинизма.

Съветският печат е мощно средство в борбата за построяването на комунистическото общество, за непрекъснат растеж на материалното благосъстояние и културното равнище на населението. Печатът възпитава чувства на съветски патриотизъм, на дружба между народите, чувства на другарска взаимомощ и сътрудничество, помага да се формира характерът на съветския човек, като активен строител на комунистическото общество.

Сега пелият печат е съсредоточил вниманието си да разясни историческите решения на XX-тия конгрес на Комunistическата партия, да покаже творческия труд на съветските хора, които изпълняват плана за шестата петилетка. Голямо място в печата заемат материалите, които разказват за борбата на трудещите се да изпълнят и превърнат в народносполаскителни задачи, да повишат производствеността на труда и качеството на продукцията, да снижат себестойността на издължител, за понастъпват технически прогрес и внедряване в производството постиженията на най-новата наука и техника. Съветският печат широко осветлява въпросите за повишаване производствено-техническото, общообразователното и материалното равнище на трудещите се, показва опита на новаторите в промишлеността и селското стопанство. Той неизменно изтъква ленинското изказване „Възпитаване на масите в живи, конкретни примери и образи от всички области на живота — това е главната задача на пресата по време на прехода от капитализма към комунизма“ (т. 28, стр. 80).

Съветският печат широко разяснява теоретическите положения, изтъкнати от XX-тия конгрес на Комunistическата партия, които са голям принос в Марксистко-ленинската наука — за мирното съвместно съществуване на двете системи — социализма и капитализма, за възможността да се предотвратят войните в съвременната епоха.

Съветският печат последователно се бори за мир, дружба и сътрудничество между народите, разяснява мирната външна политика на Съветския съюз, която има за цел да осигури мирното съвместно съществуване на държавите с различен социален строй. Той е знаменосец на идеята за мира, което се одобрява от всички съветски хора. Съветският печат се ползува с голям авторитет сред трудещите се, защото напълно отразява техните интереси.

Н. САДЧИКОВ

110 години от появата на първия български вестник

Първият български вестник се появи през годините, когато нашият народ пъшкаше под турско робство. В началото на XIX век в България настъпва относително спокойствие. Централната власт в турската империя обуздава противодействието на местните феодални — паша и премахва еничарските войски. Това създава условия за оживяване на стопанския живот. В градовете се развиват занаятите и търговията, поразда се манифактурата. В земеделието затворените феодални имения отстъпват място на стопанства, които излизат на пазара.

Всичко това извиква на живот нови връзки в обществения и стопански живот, които свързват различните слоеве на българския народ. В процеса на това развитие се оформява съзнанието за национална общност на българския народ. Ярък изразител на това явление е и първият български вестник „Български оrel“ — излязъл в Лайпциг на 3 май 1846 г., редактиран от Иван Богоров. Още в програмната статия на първия брой е изразен и стремеж за осъзнаване на българския народ. „И нй българите трябва да започнем да се усещаме като народ, който има същите права с другите Европейски народи! Мы трябва да държим здраво езикът си и вярата си! Мы трябва да покажем, че сме Славяне братя на Московците, на Сърбите и на другите Славянски народи!“

В програмата на вестника Богоров обявява, че вестникът ще дава граждански вести, описания на страни, места и народи като се прибавя „предимно славянски“, да запознава българския народ с „царсвата на бацинската ни“ — т. е. с историята на България. След това стопански вести за търговията и за занаятите. В програмата на вестника влизат и „книжовни работи“ басни, приказки, народни песни и др.

От „Български оrel“ в тираж 500 екземпляра излизат само три броя. Товаващите средства за съобщения са били такива, че не са могли да доставят вестника бързо до читателите и особено затова, за които е предназначен. Богоров прекратява издаването му като две години по-късно в 1848 г. в Цариград започва редактирането на „Цариградски вестник“.

Примерът на Ив. Богоров последваха редица родолюбиви българци от епохата на възрожданието

Но истински родоначалници на българския революционен печат от онова време са Г. С. Раковски, Любен Каравелов и особено Христо Ботев.

Днес нашият народ чествува Деня на печата. Заедно с това той отбелязва и 110 годишнината от появата на българския вестник. В страната сега излизат 27 централни и 29 местни вестници с общ тираж над 2,000,000 екземпляра. По разпространението на печата България надмина редица европейски страни които при появата на „Български оrel“ се славеа със своя преса. Днес действително българските вестници служат на българския народ.

Ив. Колев

ИЗМИНАХА СЕ СТО ГОДИНИ

НИ от онова време, когато в мрака на робството закриха привидно първите български читалища, подели неугасимия факел на народността. От тогава те преминаха трънлив път, за да засияят с цялата своя многолика културна дейност в годините на народната власт.

Присъствуващ на юбилейния окръжен преглед на читалищната самодейност и в тебе неволно намира възхищение от толкова разностранната изява на музикална и танцова самодейност. Та тук са дошли да пеят, свирят и играят хора, буквално от всички възрасти — от 4-годишния ученик в народния оркестър от град Трявна, до 83-годишния певец Мустафа Чаушев, хора от всички професии — работници и кооператори, служачи и учители.

В нюансите на мелодичността и изразността на песните, в игрищата на хората и пестротата на носите, се долява умело разработване на теми от местното творчество и същевременно широко използване на богатата съкровищница на народния фолклор.

От сцената се носят елегантни напеви на песни от миналото, борчески тонове на възрожденски песни, жинералности звуци за новия живот на село по безсирунните кооперативни блокове. А младите тела синят в тропливите северняшки хора, дувават в буйните шопски сюити.

На снимката: На еленска сцена — първо действие от пиесата „Боряна“, изнесена от самодейния колектив при нар. читалище „Хр. Ботев“ — Елена, с които колективът излезе първенец на националния преглед на театралната самодейност.

ВЕСТНИЦИТЕ СА ДОБРИ ПОМОЩНИЦИ

Спомням си, с колко трепет преди години четях във вестниците дописки и статии за орденоноската Мара Ангелова и отличника на МЛХП Цонка Рачева — известни предци в предприятето. В тях се говореше за успехите в труда, за начина на работа, който им осигурява първенството в съвременнието.

Тогава и у мене се запали горещо то желание да стана предачка като тях — знаят, уважавама и най-важното по-необходима за предприятието. Упорито почнах да овладявам опита им и през октомври 1953 г. преминах на многомашино обслужване

Особено ми помогна отпечатаният в един от вестниците опит на предачка Цонка Рачева. Тя разказва как си подготвя машините — външен пролет по първостепенна важност за памукоредячеството. До тогава, когато не ми стигаше времето за почистване на машината, най-често си служех с метлата и не мислех, че с това нанасям голяма вреда. Статията ми отвори очите да изоставя метлата и да почна да почиствам машината по начин, който практикуваха Рачева и Ангелова.

Резултатите бяха големи: подобри се качеството на преждата, намали се кълбовитостта, а от там нарасна и производствеността на моя труд. Това е само един пример за помощта от вестника.

С течение на времето, усвоявайки претаческото изкуство, преминавах на повече вретена и сега обслужвам 1,100 при норма 400.

Когато във вестника срещна името си, духът ми се повишава и на другия ден гледам да поправа и на малка грешките, каквито съм допускала преди това и така да оправля високото доверие на вестника.

Във вестник „Борба“ се появи статия, в която се изнасяше моят производствен опит. Авторът наблягаше на почистването на машините. Статията прочете др. Роза Димитрова. Преди това тя се отнасяше към моя производствен опит с недоверие. Обаче общественото доверие, което се гласува чрез вестника на моя начин на работа, я накара да се заинтересува как работя. Тя дойде при

мене, за да й покажа всички трудности на моя метод.

Аз й разказах и онова, което пишваше във вестника. За кратко време тя стана челик в производството и се нареди в редиците на първенците

Според мене най-важната задача на вестниците е все по-широко да изнасят опита на първенците. При това няма особено значение дали тези първенци са от различни професии, защото в техния производствен опит има неща, които могат да те наведат на правилни мисли, да ти помогнат да огледаш собствения си начин на работа и да разкриеш нови лопълнителни резерви.

Да стане опитът на най-добрите в производството опит на масите, в това сега, според мене, е най-главната задача и сила на нашия печат.

Пенка ПАПАЗОВА

предачка от ф-ка „Балкан“ — Габрово, отличник на МЛХП

Окръжният държавен архив

Оценявайки правилно огромното значение на документалните материали като извор на фактически материал в помощ на социалистическото строителство, науката и агитационно-разяснителната работа сред трудещите се, нашата народна власт по примера на Съветския съюз създаде държавните архиви със задача да централизират, опазват и организираят тяхното използване. Такъв архив е създаден и в Търново.

Неоценимо богатство представляват намиращите се в него стари документи и лични фондове от епохата на Възраждането. Тук се съхраняват оригинални писма, договори, удостоверения, протоколи, беседи, дописки, изложения, уставни и др. Те изясняват порядките в турската държава зараждането и дейността на някои от първите училища и читалища, развитието на занаятчийството в миналото и пр. Между тях се намират значителен брой писма, бележки и лични документи на видни възрожденци, учители и революционни дейци като П. Р. Славейков, Христо Ив. Големия Стоян Попхристов Робовски, Иван Попхристов Кършовски, Давид Хаджипетков Тулешков и др.

Съхраняват се и архивите на известните търновски търговци хаджи Николай, хаджи Д. Минчоулу и Евстати Селевели, които характеризират търговските връзки с чужбина и вътрешната търговия към средата на XIX век.

Особен интерес представляват оригиналните документални материали, свързани с нашето национално-революционно и освободително движение, като писмо-

то на В. Левски до еленянина Сава Кършовски от 1871 г., което съдържа сведения за дейността на великия апостол на свободата в нашия край. В тази връзка е и запазената бележка в архивния фонд на Стоян Попхристов Робовски от 1871 г. за събраните пари за революционния комитет, както и бележката на учителя Никифор Попконстантинов от 1871 г. до Робовски, в която се говори за издването на Васил Левски и Ангел Кичев в Елена.

Голям интерес представлява и дневникът на Иван Попхристов Кършовски, като участник и главен писар в Панайот Хитовата чета, за преминаването й през България — 1867 г., записките на четника Йордан Попхристов Кършовски от 1876 г. за битките и трагичния край на Ботевата чета, а така също и спомените и снимки на участниците в битките в Дряновския манастир — 1876 г.

Има и значителен брой документи, които осветляват нашето близко героично минало: поезия, негелални вестници и декларации на партизанските отряди, дневници, бележки и писма на партизани, както и характеристики, списъци и снимки на загинали партизани и ятаци.

Наскоро бяха разкрити и документи по железничарската стачка в Горнооряховски район в 1919 г., които характеризират борбата и солидарността на железничарите за извоюване на икономически приоблики и социална справедливост. Интерес представляват запазените оригинални бюлетени от проведения референдум за обявяването на

стачката под лозунга „Гласувам за стачката“. Между тях личат бюлетини със съдържанието: „Само чрез стачката ще извоюваме нашите права“, „На борба за хляб“ и др. Записките са и много списъци, писма и разписки за събрание и раздадени помощи на стачкуващите железничари, както и снимката на арестуваните стачници в търновските казарми.

В Архива се съхраняват и голям брой оригинални снимки с образите на видни възрожденци и революционни дейци като Христо Дряновски, Христо Ив. Големия, Сава Добродолни, Васил Друмев, на музейни къщи и паметници.

Запазени са и архивните фондове на значителен брой учреждения, организации, предприятия и институти, в които има данни за положението на работническата класа, за бити и културата на населението, за развитието на учебното дело, промишлеността, селското и горското стопанство, строителството, минното дело и др.

Ценни сведения за създаването и развитието на нашата промишленост могат да се намерят във фондовете на един от първите акционерни дружества, като „Успех“, „Братя Калпазови“, минно дружество „Бълеше“, „Св. Троица“ и други.

Целият този комплекс от ценни архивни фондове и документи (посочваме само частично някои от тях) представляват богат извор за попълване и уточняване на нашата историческа наука, за практическа дейност на заинтересованите работници и научни изследователи от различни отрасли на народното стопанство, за агитационно-разяснителната работа сред трудещите се.

Вратите на нашия архив са широко отворени за всеки, който пожелае да се възползува от събраното документално богатство в интерес на социалистическата наука и строителство.

Ст. Д. СТОЙЧЕВ
заведущ Окръжния
държавен архив — Търново

За своя любим вестник

Когато научи, че комисията по разпространението на печата в предприятието приключи преизпитването за второто тримесечие на т. г. и от подлещниците за възстановяване 29 броя вестник „Борба“ успя да получи от с. а. л. минала, горчива обид за любимия вестник — приятел сръбски на Васил Гълъски, служител от възрожденската охрана при ф-ка „Евтим Апостолов“ в Габрово.

През 1950 година той бе „запознат“ нител на вестник „Борба“ в сестиния цех 2 на ф-ка „Теориг Гевен“.

По-късно премина на друга работа, прелестува да се занимава с пласмента на вестника. Но сега се разтревожи.

Ганке, — обрвна се бай Васил към партийния секретар, — какво ще кажеш, ако поема да отговарям за вестник „Борба“?

Ганка Ангелова то настрих. . . Малко време останах до крайния срок, но толкова по-живо и енергично поде работата Бълхов.

Така само за няколко дни този ревностен разпространител на вестник „Борба“ привлече 55 читатели. Благодарение на неговата обич към вестника в предприятието има 87 абонати.

— За нашите хора вестникът е тачен другар. И дописниците ни немалко пишат за трудовите успехи на колектива. Сета поздравяваме. Но акцията за второто полугодие ще започнем още този месец. Обещавам да увелича броя на абонатите на повече от 100 души, и то при по-голяма част дългосрочни абонати — с чиста радост на трудов човек разказва др. Бълхов.

Неговият пример говори убедително какви хора трябва да се издигат на отговорния пост на обществените пълномощници по пресата.

Вс. Пурел

На прегледа се представиха редица индивидуални изпълнители на народни песни и инструменти. Особено топло бе аплодирана 6-годишната певица Йорданка Жандарова от Елена. Младата Надка Стоянова от Сушица, Г. Оряховско спечели симпатии на публиката с хубавия си глас и емоционално пеене.

Отлично впечатление остави добре подготвеният турски ансамбъл за песни и танци при читалище „Н. Михайловски“ в Търново.

Но безспорно, най-голяма наслада достави ансамбълът за песни и танци от Габрово и танцовият състав при читалището село Смирненски. Показаното бе истинско постижение. Би трябвало човек да присъствува, за да изпита удоволствието от разнообразието и оригиналността на носите, привлекателността на гласовете, но най-вече от хората — хора пълни с живот, преливащи естествено и логично от една фигура в друга, от неударимата шопска сюита, до закачливите, наситени със здрав народен хумор габровски ръченици и грънчарския северняшки комичен танец.

Окръжният преглед на читалищната самодейност за върши. Стихнаха песните и танците в салона, за да се пренесат на полето на труда. Една мисъл се награвпа — че това действително бе богат резервоар, от който нашата култура може да черпи талантливии сили.

Димитър Филипов

на възраст над 65 години (от с. Градница, Севлиево). Но те сякаш са оставили зад кулисите товара на времето и тук на сцената играят с подмладено сърце. С любовитство ги посрещна публиката, а изпрати с бурни аплодисменти заради живата им „младежка“ игра.

Първият ден от прегледа 28 април завърши с представянето на оперетата „Трембита“ от самодейци при читалище „Априлов — Палаузов“ — Габрово.

Много зарадва и народният ансамбъл от село Ябълка, Габровско. Представителите на малкото планинско селце като че ли донесоха пролетна свежест и пестротата, усмивките по техните лица преминаха в усмивки на зрителя. Мелодични звуци на народни песни в съпровод от народни инструменти заляха салона, за да покажат на какво е способен един малък колектив, когато има ентузиазъм за работа.

На сцената е ансамбълът от град Елена. Прегледът е започнал. И още първият състав завладява публиката с хубаво изпълнение и добър репертоар.

Много народнобитови хорове се представиха през тези два дни, но трудно би могло да се определи кой е по-добър — удачно съставена програма, подготвена дълго с любов и постоянство, хармонични гласове в изпълнение на звучни народни песни. Приятно впечатление направи хорът от село Плаково, Търново, оригинален бе съставът от кооператорки от Павликени.

Народен оркестър от село Каранци, Търновско изпълни китка народни мелодии, добре посрещнат от слушателите. След тях редица селски и градски читалища се представиха също с оркестри от популярните народни инструменти.

Вдига се завесата и пред зрителите е танцов състав от жени

ТРИБУНА НА СТОПАНСКИЯ РЪКОВОДИТЕЛ

Как постигнахме нарастване на средната работна заплата

Средната работна заплата в нашето предприятие в края на 1955 година достигна 590 лева. Задачата, която си поставихме тогава, а тя е поставена от Партията и Правителството, бе да постигнем през тази година още по-значително увеличение на работната заплата.

Макар че производственият план за 1956 г. в сравнение с този за 1955 г. бе с около 36 на сто по-голям и това на пръв поглед да внесе известни опасения, че планът е голям и неизпълним, той бе творчески обсъден от целия трудов колектив. А по-късно не закъсня и изпълнението на приетите от колектива мероприятия, което можеше да гарантира успех.

Машините бяха центровани добре. На всички станове се поставиха мотори като се махна трансмисията.

От 163 през 1955 година оборотите на станите бяха увеличени на 170 в минута за всеки стан. Чувствително бяха намалени престойте на машините. През м. декември имаме 1,552 човека часа престой по технически причини, а през м. януари те бяха намалени на 442 и за м. февруари на 431 човекочаса. Голяма е заслугата за това на смените и секционните майстори, които умеят да ценят времето и водят борба за всяка минута.

Недостатък в работата ни през миналата година бе допускането на много от станите да чакат с часове, а понякога и с дни за основи. Сега този недостатък е отстранен. Не сме допуснали нито един стан да чака за основа. Сега имаме зареждач за всяка смяна и изрязаните станове се зареждат в определеното време.

С внимание се отнесохме и към въпроса за изпълнението на трудовите норми. Миналата година то бе едва 50 на сто. Партийната организация, профкомите и ДСНМ внимателно разглеждаха нормите по десетдневки, правеха анализ с началника на ОТРЗ като откриваха пречките за изоставяне под нормите работници и им помагаша. От началото на годината до края на март нямаше изостанали под нормата работници.

Всеки ден нагледно показваме качеството на продукцията. Отчетността се води по отделно за

всяка тъкачка. Това повиши интереса на работниците, бригадите и смените. Носителите на лошокачествена продукция критикуваме посредством фабричния старшел и нагледно показване на дефекти по платовете. Пускат се мълни за добрата продукция.

Всичко това спомогна щото през януари да произведем първо качество 97.7 на сто вместо 96 на сто, колкото бе планирано, а за февруари 97.9 и за март март 98.65 на сто.

Много спомогнаха за нарастване на работната заплата и работническите предложения, които се правят по съвещания и събрания и които винаги се стремим да изпълняваме навреме. Дял има и смелата критика от страна на работниците. Тя не дава възможност нито на майсторите, нито пък на ръководството да се усукват по отношение на нередностите и грешките, които им се сочат.

В началото на годината почти всички работници, бригади и сменни дадоха обещания и се разгоря социалистическо съревнование между тях. В резултат приключихме първото тримесечие с изпълнение 106.8 на сто на производствения план.

Докато през 1955 г. през капитален ремонт минаваха два стана сега минават три, през планово-предупредителен ремонт минаваха 8 стана сега минават 20 стана. На това се дължи поддържането винаги в изправност на машинния парк. То може да се обясни още с добрата квалификация на работниците — тъкачките и спомогателните работници. Широко — 100 на сто, е застъпено многомашиното обслужване — средно с по 5 стана на тъкачка. Всички по-слаби работници преминаха през курсовете за квалификация и школите за високопроизводителен труд. Изнесен бе опитът на първенците и това даде положителни резултати.

Благодарение на всички тези мерки ние можахме да достигнем през месец януари средна работна заплата 712 лева. За февруари поради липса на редовен електрически ток тя спадна на 683 лева, а за месец март тя бе 743 лева.

Тома ПЕТРОВ
директор на Ф-ка „Бачо Киро“ в Дряново

УСПЕХИ НА АВТОТРАНСПОРТНИТЕ РАБОТНИЦИ

С радост и гордост посрещна Първи май колективът на УАТ клон Севлиево.

Обещанията, дадени по призива на групата челни предприятия, за първото тримесечие са изпълнени с високи проценти. Само от снижение себестойността на превозите са реализирани икономии за 298,000 лева. Със 7.10 на сто е увеличена производителността на труда. Товарният план е изпълнен с 13.16 на сто в тон километри.

Бригадата на Стою Велчев спечели съревнование и получи преходното червено флагче на

профкомитета.

Успехи отчита и младежът Драшко Лалев, водач на кола „ЗИС“. Той направи икономии от гориво 338 литра и реализира икономия от 7,400 лв., а плана си за тримесечието изпълни 129.3 на сто.

Благодарение на самоотвержения труд на целия колектив, УАТ — клон Севлиево спечели за тримесечието съревнование с клоновете на УАТ към районното управление гр. Плевен и заедно от първите места в страната.

Ил. Манев

СЪВЕТИ НА СПЕЦИАЛИСТА

Борбата с ерозията

Измиването и отиването (издирването) на орния почвен пласт, известно под думата „ерозия на почвата“, е голямо зло за селското стопанство.

У нас преобладава тъй наречената „водна ерозия“. Обаче не по-малко важна е и „ветровата ерозия“, при която силните ветрове отнасят големи маси от разпръснатата рохкава почва.

Освен тази ерозия, която се наблюдава по поройните склонове вследствие естествените водни течения при проливни дъждове и топящи се снегове, у нас започва да действа и една нова ерозия в поливните райони. Това е измиването или издирването на почвата от склонистите блокове, причинено от напояването.

Тази опасност в старите дребни поливни стопанства не съществуваше. Едноличният дребен стопанин ползува някакъв малък водозточник (бент на местна рекичка или дере, малък кладенец с кутия, долал или малка 2-3 цолова помпа), с лебит не повече от 10—15 литра вода в секунда. Тази малка водна струя стопанинът разпределя в своята дребна напоителна мрежа и опасност от ерозия не се забелязва. Освен това, старите поливни стопанства, предимно зеленчукови градини,

от Павел ЖЕЧЕВ
старши научен сътрудник при научно-изследователския институт по хидромелиорация.

оризища, ягоди, люцерни и фасции — се намираха обикновено в речните долини, в крайречните равни тераси, наречени „елии“

Сега положението е променено. Напоителните райони обхващат големи площи, които заемат и склонисти терени с наклони над 2—3 на сто или 20—30 на сто. Освен това водата за напояване не постъпва в стопанството в големи струи — 50, 60—100 литра вода в секунда. Напоителната система не може да подава вода за стопанствата в раздробени струи — това би причинило извървено големи загуби от просмукване (филтрация) в каналите и напоителните вадни. Освен това, големите блокове земи с полски култури не могат да се напояват в кратки срокове (5—7 дни) с малки поливни струи. Ето защо, в блоковете поливаческата група в бригадата сега разполага с големи водни струи, които разпределят между отделните поливачи по 10—15 и 20 литра в секунда. Това се равнява на 2—3 мотиви вода, т. е. 2—3 пъти повече от мярката приета от старите градинари

ОПИТЪТ НА ПЪРВЕНЦИТЕ — ДОСТОЯНИЕ НА ВСИЧКИ!

ЗА ПО-ВИСОКИ ДОБИВИ ПРОЗДЕ

Звеното ми отглежда през миналата година лозя, памук, царевица, захарно цвекло, слънчоглед и др. култури. За всички култури положихме добри грижи, но най-вече се старахме при обработката на лозята.

За осигуряване на добра гроздова реколта започнахме подготвката на лозята още през есента на 1954 г. Първата работа, която ни предстоеше беше резитбата. От опит се убедили, че резитбата е отговорна работа и иска познание.

Тук ни помогна агрономът на стопанството. Преди резитбата беше проведено съвещание по въпросите за резитбата на различните лозя и се обясни, че ние трябва решително да премием към дългата резитба, според растежната сила на главината, като се отиде до 16—18 и до 20 очи на плодна пръчка.

С цел да се проведе контрол върху работата, на всеки ръсач се повериха отделни редове. Резитбата извършихме след листопада, като оставихме по 3—4 плодни пръчки според силата на главината. Такъв брой плодни пръчки съвпадна с цел за по-голяма сигурност, тъй като до пролетта някои от тях биваха счупвани. Окончателното оставяне на плодните пръчки стана след преминаване на опасността от късни студове.

През зимата наторихме повечерените ни 20 декара с по 4 тона угнил оборски тор на декара, който заоряхме след отгряването на лозята през пролетта на 2—22 см. През годината преоряхме и окопахме лозята три пъти. Извършихме редовно връзване на латорастите. Десетина дни преди цъфтежа, по указание на агронома, направихме прищипване на върховете на латораста за ограничаване на растежа и отпращане притока от хранителни вещества към ресите за по-добро им охриване. Също такава прищипване на растежните върхове на латорастите извършихме в момента на наедраването на зърното.

Кършеното направихме не ша-

блонно, а според растежната сила на главината и то в период когато растежът на лозята намалее — края на юли, началото на август. За опазването на гроздовата реколта ние пръскахме 7 пъти, като едното беше само на ресите (последното). Превозването на гроздето извършихме с два чифта коне и три каруци. Едната каруца беше постоянно на лозето и се пълнеше, докато пристигне другата, а пълната се изкарваше, като резултат от работата на кооператорите от звеното от 20 декара получихме средно по 1,650 кг грозде и в касата на стопанството постъпиха 33,000 лева.

За обработването на лозята са вложени от звеното 571 трудовни. На кооператорите бяха начислени допълнително за приеизпълнение на плана 160 трудовни, срещу които получиха 5,250 лева възнаграждение.

Лозята сега са отгрявани добре. Звеното извозва тор за наторяването им. Готвим се и през настоящата година да приберем добра гроздова реколта.

Тончо ТОДОРОВ
звеновод в ТКЗС в с. Върбюкка, Павликенско

ДОБЪР МАГАЗИНЕР

Труделите се селяни в района на с. Бефрови, Еленско се снабдяват с разнообразни стоки от добре подслелите и обзаведени магазини на селооп „Населка“.

Един от най-добрите магазинери, няколкократно ударили е другарят Коста П. Драганов. Той редовно изпълнява своя задача на сто и системно снижава издръжката на обръщението. За преуспяването на работата и това, че той се вслуша в желанията и исканията на труделите, се възнагради с отличията и отличията му, които бяха без задръжки.

Петър Векилов

На строежа на жилищен блок № 3

И тая заран булевард „Георги Димитров“, водещ началото от площад „Г. Измирлиев“ — Горна Ореховица осъмна оживен.

От двете страни на раззеленилата се алея, край избулялата райграсова трева, бърват нагоре към града и обратно много хора.

В тия дни особено е оживено на големия триетажен блок № 3. Близко преди около една година тук дойдоха изкопийските бригади от стройрайона и

На снимката: Младежът Иван Божанов Петров от с. Сломар, Павликенско — член на ДСНМ сред отглежданите от него 21 теленца, от които е постигнал среден дневен прирост 0.800 кг.

ОВЦЕТЕ НА ЛАГЕР

На югоизток от с. Никоп, Търновско, там където е бил старият римски град Никополис или както селяните го наричат „Старият Никоп“, е разположена голяма равнина.

Тук има много вода, ливади и други. В единия край на ливадите са подредени 4 летни навеса за овцете. Още през м. март строителите завършиха ремонта на навесите, подготвиха и удобна стаи за гледачите. В началото на м. април, щом времето се стопи, цялото овче стадо от 1,370 овце беше извезено на лагер. Чистият въздух, редовната храна, изобилията вода и просторът дадох добро отражение върху стадото. Само за 15 дни млекодолят от овца се повиши от 400 на 600 грама мляко на ден.

Управителният съвет на стопанството е решил през настоящето лято да изведе на лагер всички кооперативни добитък. В момента строителната бригада завършва строежа на голям навес за 63 лойни крави. Подготвено е и помещението за гледачите.

По предложение на участъковия зоотехник Радка Байкова около лагера се засяват фуражни култури, с които

ще се поддържа със зелена храна добитъкът през цялото лято. Засятите 40 декара с фиена и овесова смески вече се зеленят. Засята е и царевица за фураж първа култура.

Ст. Чаушев

ЗАДОЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ

НАШАТА ДУМА ЗА ОБЩЕСТВЕНОТО ХРАНЕ

КРИТИКАТА Е СПРАВЕДЛИВА

В заочната конференция „Нашата дума за общественото хранене“ бе поместено изказване за работата на ресторанта „Байкал“ в Елена. Още след получаването на вестника ние свикваме съвместно съвещание с колектива на ресторанта „Байкал“ и ръководството на „Наркооп“. На това съвещание прочетохме изказването и приехме конкретни мерки за подобряване на работата и отстраняване посочените ни слабости.

Предвиждаме увеличаване броя на сервитьорите с още един и преразпределение на масите. Всички непоходящи — почернели и разкритени от употребяване, ажижи и ножове ще бъдат помениени с нови — неръждаеми.

С по-голяма предвидливост ще се изготвя менюто, като се разшири асортиментът на ястията. Приготвянето на храната ще се съобразява с прижизнелото на клиентите при провеждане на конференции, съвещания, в пазарни дни и пр.

Работниците от ресторанта обещаха да подобряват работата в заведенията, като не допускат за в бъдеще посочените им в публикуваното изказване и други слабости.

Ал. Стойков
зам. председател на „Наркооп“
Елена

ОБЗАВЕДЕН СТОЛ — КАЧЕСТВЕНА ХРАНА

Много хубави неща могат да се кажат за работническия стол при Ф-ка „Домат“ на гара Джулюница — Г. Ореховско. Особено чувство изпитва всеки работник, когато влезе в стола.

Там всичко е подредено с вкус. Масите са застлани с бели покривки и на всяка от тях е поставена гарфа с вода. В стола е инсталиран високоговорител. Велико това създава приятна обстановка на клиента. Сервиратата храна е винаги качествена. Готвачът Димитър Филиков е особена грижливост и притой.

Домакинт на стола Марин Бонев изпълнява много добре задълженията си. Той винаги навреме доставя необходимите продукти. Досега не са допуснати случаи работници да останат без храна. В седмицата 4—5 пъти се готви месо. Само на обед студена храна не се готви, а само на вечеря, за което се запалва по 2.20 лева дневно. Грижите, които полага предприемачът за работниците, са добри.

Иван Р. Киров

та по наклон и залатата площ, което освен че влошава почвата, но и прави много трудно подаването на водата в браздите при поливките. Необходимо е и увеличаване на наклоните при напоителните вадни, да се намалява струята, като се спазват тези размери, посочени в таблицата за поливната струя за един поливач в зависимост от наклоните:

На второ място причина за ерозията в поливните райони е нежеланието на механизаторите от МТС да подбират такава посоча на сеитбата, която да осигурява най-добър наклон за поливните бразди. Известно е, че щом наклонът на браздите е повече от 1 на сто, (което значи на 100 м разстояние падане на терена с 1 м), тогава напояването става опасно, понеже скоростта на водната струя е голяма и причинява издирване на почвата. При такива по-големи наклони, трябва да се променя посочата на засяването косо на големия наклон или напречно на него. Обаче механизаторите не вземат под внимание тези съображения за напояването и държат на изгодата от по-дълготното разстояние за работата на машините.

Голяма ерозия се причинява и в напоителните вадни, когато те се прокарват по голям наклон и в тях се пусне голяма водна струя. В такъв случай напоителната вода

Начин на напояване	При наклон на терена		
	до 2%	от 2 до 10 %	от 10 до 20 %
По бразди	20—30	10—20	5—10
По ивици (м.)	20—40	10—20	5—10

По-големите водни струи при различните наклони, посочени в таблицата, са опасни, понеже причиняват голяма ерозия в напоителните вадни. Освен това самите поливачи не могат правилно да овладяват при големи наклони силната струя, да я разпределят и пръскат на широк фронт — в много бразди и ивици, за да намалят скоростта ѝ и да я направят безвредна за почвата.

За да не се причини ерозия при по-големите райони поливните струи в браздите не трябва да бъдат при слабопропускливи те почви по-големи от 0.5 литра в секунда, а за силнопропускливите не по-големи от 0.9 литра в секунда. Това значи, че ако поливачът работи с поливна струя от

10 литра в секунда, трябва да я разпредели в първия случай в 20 вън втория случай в 14, а в третия случай в 10—11 бразди. Ако напояването е по ивици или лежи, силата на струята при големи наклони не бива да бъде по-голяма от 1 литър в секунда за 1 м ширина на заливаната ивица при леките пясъчисти почви и не повече от 1.5 литра в секунда за глинестите почви.

Това пресметнато за една ивица широка 3.6 м, каквито се правят с тирообразувачите от МТС (според ширината на тракторната редосеялка), прави 3—4 литра в секунда за леките почви и 6—7 литра в секунда — за глинестите почви. Ако поливачът работи с поливна струя 10—12 литра в секунда, той трябва да я разпредели при такива по-големи наклони в 2—3 ивици. Освен това, в самата ивица поливачът трябва да разпръсква водата и да не ѝ позволява да се събира в ручейчета, които увеличават скоростта на водата и издират земята. Това засага е най-голямата слабост, която допускат поливачите в склонистите блокове на стопанствата.

На въпроса за ерозията в поливните блокове ръководителите на стопанствата и напоителните системи трябва да обърнат най-сериозно внимание, защото това представлява опасност, не по-малка от заблатяването на площите в равнинните терени.

Резултатите от конкурса на в-к „Борба“

В продължение на повече от три месеца по обявения конкурс за написване на най-хубави фелетони, очерци, дописки, за изпращане на снимки и карикатури, в редакцията постъпили 115 материали, 46 от които поместихме.

Конкурсът създаде известно оживление сред дописниците и сътрудниците, които без да прекратят редовната си дейност изпращаха и материали за конкурса. По време на конкурса писаха и редица нови другари, които до тогава не бяха изпращали никакви материали. Значителен брой от дописниците и сътрудниците на вестника изпратиха сравнително сполучливи материали, но общо получените материали са слаби.

Редакцияната колегия, като разгледа постъпилите отпечатани и неотпечатани материали, определи следните награди:

1) Втора награда от 80 лева на Илия Пехливанов за дописка та му „Най-малкият читател“, отпечатана в бр. 23, и на Стефан Брезински — за дописката му „Седянка в чест на изборите“.

2) Втора награда от 100 лева за художествените материали „Искрида в Балкана“, отпечатана в бр. 25, от Христо Медникаров и „По нов път“, отпечатан в бр. 21, от Никола Дочев.

3) Трета награда от 150 лева на Иван П. Върхаров за изпратените от него фелетони „Рибата поместен в бр. 35“, „Ползата от брануването“ (бр. 48), „Постоянният делегат“ (бр. 53) и други.

Насърчителна награда от 50 лева на Никола Василев за изпратените от него опити за фелетони.

4) Трета награда от 100 лева на Бено Христо Белев за изпратените от него карикатури: „Лека хрема“ бр. 15, „Залегнал здраво върху задачите по пролетната ситба“ бр. 47, „Пролетен поток“ „Изневяра“ и други.

Насърчителна награда от по 50 лева за дадени идеи за карикатури: „Онагледяване на словесното“ бр. 19 — Ив. Дойнов и „Велживият“ — бр. 30 от Вл. Петров.

Отговори на

кръстословицата от бр. 48

ВОДОРАВНО: 1. Спартак; 4. Бек (Александър); 6. Фестивал; 9. ДОСО; 10. Ад; 14. Гол; 16. Милко (Димов); 17. Криво; 18. Крос; 22. Влак; 23. Пат; 24. Ли; 25. Те; 26. ВМС; 27. Лов; 28. Куц (Владимир); 29. Лост; 30. Ар; 32. Затопек (Емил); 34. ГТО; 35. Хокей; 36. Оми; 37. Ръб; 39. Травлини; 40. Мат; 42. Йосифов (Илия); 43. „Спартак“.

ОТВЕСНО: 1. Скок; 2. Академик; 3. Домини; 5. Екин; 7. Балачи; 8. „Локомотив“; 11. Голф; 12. Алпинист; 13. Ловкост; 15. Ловещ; 18. Дуло; 20. Шампион; 21. МТС; 25. Турнир; 28. Капитани; 31. Ски; 33. Казачок; 34. Гейм; 35. Ход; 38. Галоп; 41. Тим.

Записки на десантника (36)

Така преминаха около петнадесет минути. Аз вече започнах да обмислям не е ли време да събудя Борис, когато чух тежкия стон на безпокойно въртяща се в съня си Федотов. Той изскочи трепна, отвори очи и, като ме забеляза, бързо се изправи на крака.

— Какво, страшен сън ли сънува, землинче — запита аз.

— Страшен, другарю заместник командир, — отговори Федотов с някакъв странен, глух глас.

Помислях, Федотов приседна недалече от мене, откъсна стъблещето на горско цветче и нервно го задържа със зъби. Поглеждайки го изкоси, си спомних, че той както по пътя за Борисов, така и по обратния път, през цялото време мълчеше, неизвестно защо избягваше да гледа в очите ми и явно се измъчваше от някакви свои мисли. Отново си припомних разказаната от Рудак случай на река Хайна, и подозрението, което изпитвах преди няколко часа към Федотов, отново се промъкна в душата ми.

— Знаеш ли какво, майоре, — реших изведнъж да се обясня с него направо, — че ти тежи някаква тежка товар на съвестта. Отдавна почувствах това и все очаквах да ми разкриеш своята душа.

Федотов забележимо побледня, после на лицето му се появила червена петна. Той като че искаше да каже нещо, но, поемайки въздух, замълча. Разбрах, че му е трудно да започне.

— Чувах, но, както виждаш, ти вървях. Доверих ти даже своя живот, — продължи да настоявам. — Няма ли да ми отговориш със същото? Разкажи откровенно: какво те гнет?

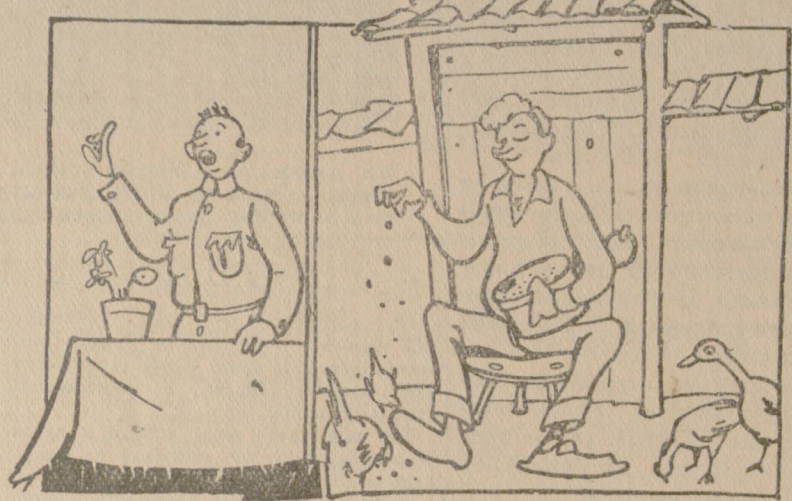
Федотов обмисля пресъхналите си устни, едва ме погледна, но веднага отклони очи настрана.

— Добре, — реши се той най-сетне. — Ще ви разкажа всичко, но ще ви помоля само едно — да не знаят за това още партизани.

Обещания и дела

Кар: П. Боревков

— Другари, обещавам като завърша да отида на работа в птицефермата

... на баща си.

„АВТОМОБИЛНИ КОКОШКАРИ“ (Песка в 1 картина и 2 действия)

ПЪРВА КАРТИНА

Склад на ДСП „Вторични суровини“ в Г. Оряховица. На сцената са представителите на това предприятие и габровци Иван Мусков, Стефан Недков и Колю Корназов от ТПК „Наслада“. Пред тях е една бракувана кола „Фиат“, за която се води пазарлък.

Габровци: Колко искате? Кажете! Началникът на склада: Е, колко? Няма да ви вземем всичките пари! Действието е безинтересно. Завършва с обикновено спазаряване.

ВТОРО ДЕЙСТВИЕ

Нощ. На сцената осамотената „фиатка“. Складниците на „Вторични суровини“ дебат край нея като тайнствени вампири.

Единият: По-бързо! Откачи ли динамото?

Вторият: Справих се. За калпав ли ме мислите? А ти взе ли електромотора?

Първият: Опа! Опа! Опа! Сега ще взимам арматурното табло, а ти виж да докопаш нещо друго.

Действието завършва с безсрамно отграбване на частите на продадената вече кола.

ПРЪСКАНЕ

Кар: П. Боревков

Никой младежи не вземат участие в пръскането на овощните дръвчета.

— Ех, че ми се пръска... главата отиде! Довечера пак няма да има забава.

ПИСМА НА ЧИТАТЕЛИТЕ

ЕДИН ДЕТСКИ ЖИВОТ ВЪЗВЪРНАТ

На 7 април т. г. четиримесечната ни дъщеря Венера получи силно отравяне от поемане на неподходяща храна. Крайните й започнаха да посивняват, пулсът отслабна, дишането едва се чувствуваше. Занесохме я в околийската поликлиника, където бе приета от д-р Бончева и медицинския фелшер Йордан Маринов. Незабавно бе повикан и д-р Жеков, отговорник на детското отделение при болницата. Започна грижливо лечение.

Малката вероятно за живота с всяка измината минута се увеличаваше, а сега детето напълно оздравя. Благодарим искрено на лекарския колектив и му желаем още по-големи успехи в опазване живота на нашите скъпи деца.

Ходжеви — Г. Оряховица

Към страдащите — повече грижи!

Големи и сърдечни са грижите, които нашето Народно правителство полага за излекуването на туберкулозно болните у нас.

Така ли обаче разбират тези грижи и изпълняват своите задължения здравните служители от стационара в гр. Елена?

За нас болните се предвижда дневен порцион, който е достатъчен. Системно обаче храната не отговаря и по качество и по количество на порциона. За това ние сме се оплаквали и на началника на отдел „Народно здраве“ и на председателя на извънкома на ОНС в гр. Елена. Но положението не се оправя.

Така, на 19 и 23 март т. г. вечерта ни бе сервиран по 50 грама пържен салам, вместо по 100 грама. Съвременното потърсене съдействието на минаващите вечерта на вилания д-р Пеев. Когато дойде в столовата, вместо да вземе загрижено отношение по въпроса той обмисля нас. Дори запалил отделили болни с преместване в друга болница, с изключване от стационара.

Но д-р Пеев изглежда е забравил времето, в което живее. Със заплахи нередностите не могат да се скрит, нито пък да се отстранят. И за негова изненада при разследване на случая доминикът при стационара Славчо си призна, че действително е дал на горните дати по 50 грама салам в по-малко. Това е признато, а за онова, което няма да се признае?

Но не е само това. Работният график на служителите в стационара е неправилно изработен. Получава се така, че по цели часове при нас няма никакъв санитар. Поради лошо поддържаната хигиена, налага се някога ние лично да си метем стигте, през зимата да си палим печките и си извършваме други услуги, които са задължение на санитарите и са във вреда на лечението ни.

От няколко месеца лекарят-специалист е преместен другаде. Изпратен е временно специалист, който на една-две седмици се подменя. Поради това и лечението провежда над нас е некачествено и без особени резултати.

Със съжаление и болка ние изясняме това, за което все се „вземат“ мерки и все не се оправя. Търпим го и другарите от отдел „Народно здраве“ при оръжията народен съвет в Търново и не намират време и сили да го оправят.

Кие питаме, дълго ли още ще се търпи това положение?

От болните при стационара

Отвсякъде

Вечер на еленските писатели Петко Йорданов Тодоров, Стоян Михайловски, Емил Станев и Стефан Йончев организираха на 26 април Димитровският съюз на народната младеж при ПССУ в гр. Елена и администрацията на гимназията. Доклад за живота и дейността на тия писатели изнесе Радка Христова. Рецитирали бяха техни творби — стихотворения и басни.

Поход организираха на 22 април ДОСО и ДСНМ при гимназията в село Камен, Г. Оряховско до лобното място

на убитите партизани Иван Ганчев и Стефан Кударов. Участваха 150 ученици и ученици. Те почистиха мястото около партизаните и положили пролетни цветя. Живият от партизаните др. Трифон Тодоров в разстояние на два часа разказа за героичната борба и доблестната смърт на партизаните, дали живота си за свободата на Родина.

(По дописки на: Иван Т. Баланов, и Желязков — Атанасов)

КОНКРЕТНАТА ПОМОЩ НА ВЕСТНИКА

Хиляди са писмата, дописките, статии, кореспонденциите, които ежегодно постъпват в редакцията на вестник „Борба“. Миналата година техният брой надхвърляха 14,500, а само за четири месеца на текущата година броят им надмина 5,400.

Техният характер е различен. Някои читатели или дописници се обръщат със своите лични въпроси и болки и молят за съвет. Други излагат такива въпроси, за които не стига само съвет, а е необходима и намеса; трети смело доверят своите мисли на редакционния колектив, с когото те споделят своите мнения, наблюдения, опит. А не са малцина и ония, които без страх се надигат на безпощадна борба против безобразията, бюрократизма и служебната студенина, срещу злоупотреби с властта и нередностите. Чрез вестника се изправят редица нередности и недостатъци.

Другарят Иван П. Гурбанов от село Шивачево, Еленско с възмущение пише, че пред малжунджийците в с. Росно бил изоставен в калта един трактор. Редакцията отнесе въпроса пред ОНС в гр. Елена, който нареди да се прибере машината.

Изнесеното в статията „За някои нарушения по финансовата дисциплина“ — брой 26 на в. „Борба“ отговаря на истината — пише управлението на ф-ка „Сърп и чук“ в Габрово. — Глобите и неустойките, които сме платили през 1955 г. са в резултат на превизиите нормативите на оборотните средства. За избягване на тези слабости са взети мерки — се казва в същото писмо, което е изрежал и конкретните мерки.

„Съобщаваме Ви, — ни пишат от ф-ка „Първи май“ в Пловдив, — че изнесено в уводната статия „Първичната отчетност — основа на съревнованието“ в бр. 47 на вестника, отговора на истината. Действително отчетността от началото на годината беше слаба. Постепенно обаче тя се подобри, съревнованието започна да обхваща все по-много хора и през първото тримесечие имаме 24 работници, които получиха званието „уларник“ и 17 — „най-добър в професията“.

Неотдавна в редакцията се получи жалба от Кичо Тодоров Кичев от село Обединение, Търново против шофьора Тодор Василев от УАТ—Севлиево. Той изказа своето дълбоко възмущение от

некоректното държане на този служител, който вместо да намери подходящ екип, си послужил с пинзир. Редакцията отнесе въпроса пред ОНС в Севлиево, от където ни пишат: „Изнесеното отговаря на истината. Шофьорът е допуснал некоректно държане. Същият е виновен и наказан съгласно чл. 130 буква „д“ от Кодекса на труда — „Превеждан на по-ниско платена работа за срок от един месец“, преназначен е на малка автобусна кола“. От писмото се разбира, че на първото профсъюзно събрание, което е било обявено постъпката на провинилия се шофьор.

„Критиката отправена чрез вестника за работата на кръжак в с. Харачери е правилна“ — ни пише Г.К. на БКП и Габрово. Партиятното бюро се занимавало с отправената критика и в резултат на приетите мерки, работата на това учебно звено сега се вече подобрила.

Преди известно време в редакцията постъпи писмо от работник от ф-ка „9 септември“ в Търново, с което предлагала да се измени тарифата на междуградската автомобилна превозна служба или да се измени работното време, за да могат работниците да използват превозното средство от града до фабриката. Редакцията отнесе това искане до СП „Комунални услуги“ и до Държавния завод за захар, който цех е тази фабрика. Преди една седмица се получи отговор от Държавен завод за захар, който гласи: „В отговор на писмото Ви съобщаваме, че желанието на работниците от нишестения цех е удовлетворено. Работното време е изменено и наложено съобразно тарифата на градския рейс...“

„Изпълнителният комитет на СНС в с. Стеврев, Еленско с протокол № 5 решение 17 издала заповед да се извърши т. г. да открие и обезвреди чакания, които да обслужва пътниците, които чакат рейса“ — така е отговорът по повод на писмата от дописника Хр. Марков въпрос.

Това са само част от многобройните примери, от които се вижда, че вестникът помага. С пълна вяра, че всеки въпрос, за който пишат, че бъде разглеждан, че всяко такова писмо ще даде резултат, дописниците и читателите всекидневно пишат до редакцията. Това е израз на тяхната дълбока и непоколебима вяра във великата сила на печатния — дълбокоинто оръдие на Партията.

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

ПЪРВОМАЙСКИ БАСКЕТБОЛЕН ТУРНИР

На 29 и 30 април в Търново на игрище „Спартак“ се проведе първомайски окръжен баскетболен турнир с участието на 6 мъжки и 4 дамски отбора.

След двудневна оспорвана борба първото място от мъжете спечели отборът на Г. Оряховица. След него се нареждат отборите

на Севлиево, Търново, Габрово, Дряново и Търново — околията.

Първото място при жените спечели отборът на Габрово. На второ място се класира отборът на Търново, следван от отборите на Търново — околия и Севлиево.

На първенците се дадох награди.

Л. Кантарджиев

Физкултурни вест

В с. СТРЕЛЦИ, Еленско започна спартиада на ДОСО и ДСНМ. На 20 април тридесет и пет младежи и девойки, между които и Азия Алемова, Радка Чилева, Кина Никифорова и др., постигнаха добри резултати по стрелба, хвърляне на граната и противотаз. От мъжете най-добре се представиха Мустафа Дурмушев, Стоян Гуджев и др.

РАЙОННИ декартлетически пионерски състезания се състояха в село Хотница, Търново. В крайното класиране на първо място застана отборът на пионерите от с. Самоволене, следван от отборите на с. Русалия, Хотница и Дичин.

(По дописки на: Б. Халикова и Д. Ангелова)

Справочник на читателя

К И Н О

Градските кина в окръга ще прожектират за времето от 7 до 13 май 1956 година следните филми: „9-ти септември“ — Търново: „Без особености белия“, „Искра“ — Търново: „Димитровградци“, „Хр. Смирненски“ — Габрово: „Под Фригийската звезда“ и „Съдбата на Марина“; „Майчина грижа“ — Габрово: „Циганката“, „Кирил и Методи“ — Габрово: „Тайната на кръвта“ и „Стрешел“; „Балкан“ — Габрово: „Поселена нощ“ и „Възнаграждение за страха“; „М. Михайлов“ — Севлиево: „Макловият“, „Напредък“ — Г. Оряховица: „Макловият“, „Хар. Стоянов“ — гара Г. Оряховица: „Тайното писмо“ и „Войникът Иван Бровинк“; „Ив. Влазков“ — Дряново: „Автобусът тръгва в 6.20“ и „Левията Джингит“; „В. Коларов“ — Трявна: „Застава в планината“ и „Момчето от хотела“; „Хр. Ботев“ — Елена: „Това се случва на улицата“; „Хр. Ботев“ — Лясковец: „Блеуващи устни“; „Мол. театър“ — Павликени: „Кренбий“ и „Урок на живота“.

ПРОГРАМА ЗА ФУТБОЛНИТЕ СРЕЩИ „Б“ РФГ

В събота: „Локомотив“ Русе — „Червено знаме“ Търново.
В неделя: „Спартак“ Русе — „Червено знаме“ Павликени; „Динамо“ Габрово — СК „Народна армия“ Русе;

„Локомотив“ Дряново — „Червено знаме“ Разград; „Динамо“ Трявна — „Динамо“ Русе; „Локомотив“ Г. Оряховица — „Червено знаме“ Силистра.
Динамо Г. Оряховица имат почивен ден.

„А“ окръжна група
В събота: „Спартак“ Търново — СК „Народна армия“ Търново.
В неделя: „Червено знаме“ Елена — Сборен отбор Г. Оряховица; „Ч. знаме“ Г. Оряховица — „Торпедо“ Габрово; „Динамо“ Ловеч; „Локомотив“ Севлиево; „Динамо“ Севлиево — „Червено знаме“ Лясковец; „Урожай“ Б. черква — „Урожай“ Сухиндол.

ВРЕМЕНИТЕ В СТРАНАТА ОТ 8 ДО 14 МАЙ

Променила облачност на много места с краткотраен дъжд, придружен с гримези, главно във втората половина на периода и над Северна България. Ветровете най-често от югозапад и северозапад — умерени (6—10 м сек). Над Черно море към края на периода и откъм изток също засилени (10—15 м сек).

Температури — от начало без промени, в селата на периода повишаване до 12 — 16 градуса, в края понижаване до 10 — 14 градуса.

Гл. редактор: Хр. Ст. Консулов

За високи производствени показатели в социалистическото съревнование през първото тримесечие на т. г., постигнати в изпълнението на обещанието дадено в призива на групата челни предприятия, славният трудов колектив на памукотъкачната фабрика „ВАСИЛ КОЛАРОВ“ в Габрово бе удостоен с висока правителствена награда

преходното червено знаме на Министерския съвет.

Управлението на предприятието, партийните бюро, профкомитетите и комитетите на ДСНМ

ПОЗДРАВЯВАТ

челниците в производството, работниците, инженерно-техническите кадри и служителите със завоюваната трудова победа и скъпото отличие и им пожелават още по-бляскави успехи за утвърждаване делото на мира, за социалистическо-благоедействие на България.

1—1